

Den Haag, 15 Juli 1940.

12a

Naar aanleiding van uw brief dd. 13 Juli 1940, nr. 116 p verklaar ik het volgende :

1e. Van de juiste tijden kan ik mij niet veel herinneren.

Alleen weet ik, dat het tijdstip van 22.00 van het betrekker van de stelling juist moet zijn, aangezien het reeds spoedig begon donker te worden.

2e. 't Bijgevoegde schetsje, niet op schaal en met slechts vermoedelijk juiste Noordpijl, moge een en ander verduidelijken. De naam Cuneraweg is juist, de naam Grintweg heb ik zelf gekozen, aangezien die dwarsweg een grintweg was. Deze grintweg was eenigszins bochtig en tot en met het boschperceel bijna niet in te zien.

3e. De opmarsch geschiedde per motor, per fiets en te voet. Bij het passeeren van de spoorbaan geleidde ons een sergeant van de genie, aangezien dit kruispunt in een straal van 30 m, inclusief de wegen, belegd was met landmijnen.

4e. Mijn sectie als res.sectie kwam aan de macadamweg in N. richting (zie schets), in de nabijheid van 3 boerderijen. Hier gelastte ik mijn 3 groepscommandanten zich in te graven.

5e. Bij het bezetten van de opstelling deden zich m.i. eenige ernstige fouten voor. Het bevel was zeer onvolledig. Van voorafgaande verkenningen in het terrein, van eigen troepen in het voorterrein, schootsvakken, een vuurplan enz. was niets bekend en werd ook niets bevolen. Bovendien waren we onderweg de stelling van 4 M.C. en 2-II-19 R.I. (onder commando van Lt. van de Leeuw naar ik later hoorde), die zijn afsluitingsvuur had voorbereid op de door ons betrokken plaatsen en 's avonds ook heeft afgegeven. Van eenig contact tusschen wederzijdsche C.Cn. bleek mij niets en de feiten hebben later bewezen, dat mijn vermoeden omtrent het niet bestaan van overleg juist was.

6e. Onze stelling lag in een dal, bijna zonder schootsveld, voor ons uit vertoonde zich een vrij hoge heuvel, waarover aan onze kant de stoplijn liep, waarvan mij ook niets bekend was.

7e. Op mijn cp. had het vij. avu. gelegen, er lagen nl. een granaattrechter, terwijl vele ruiten en luiken en pannen door scherven waren vernield.

8e. De cp. van 2-II was een huisje bij de spoorwegovergang. Deze plaats is door den C.-2-II verlaten, zonder dat ik er

-iets -

iets van wist, en verlegd naar een loopgraaf van 2-II. Bovendien had de genie de landmijnen in de wegen opgeruimd, waardoor terugtrekken werd mogelijk gemaakt. Ook dit belangrijke feit, belangrijk ook voor het moreel van mijn soldaten, meldde men mij niet, echter wel aan de 2 andere secties.

9e. Wij zagen na eenigen tijd in het donker troepen terugtrekken o.a. een met ons vooruitgetrokken peloton zw. mitrs. en de 1e en 3e sectie van 2-II. Ik probeerde toen door roepen van korte afstand mijn C.C. te bereiken. De post zelf was immers volgens mij door landmijnen onbereikbaar. Deze poging mislukte, aangezien de kapitein daar niet meer was.

10e. Hierop riep mij in het donker een stem toe, dat ik herkende als die van serg.cap. VONK, ongeveer aldus :

" Lt.Haring, alles is terug. Terugtrekken over de weg"; waarop ik teruggetrokken ben naar de laatste Bat.cp. en mij gemeld heb bij den Kapitein v.d. VENNE.

C.-M.C.-II-11 R.I.
res. 1e Luitenant,
get.L.P.R.Haring.